

[Dagmar Mørk Jensen]

Da mit partis ordfører, hr. Ole Vig Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtale, at forslaget til folketingsbeslutning efter det radikale venstres opfattelse vedrører et arbejdsområde, hvor der netop er sat et arbejde i gang efter aftale mellem de 6 partier, som det er fremgået af indenrigsministerens redegørelse her i dag. Det radikale venstre finder ingen anledning til at gribe ind i dette arbejde og kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Poulsgaard (FP):

Fremskridtpartiet har flere gange fremsat et forslag, vi kalder § 75-forslaget, om at arbejde til alle er en menneskeret, men det, hr. Maisted kommer med her, har intet med § 75 at gøre. Det er et udtryk for, at hr. Maisteds partiformand er en gammel major, og nu er der kæft, trit og retning, og nu skal vi til at stå ret, alle mand. Vi kan ikke støtte forslaget.

Maisted (FD):

Jeg ville selvfølgelig sætte pris på, at hr. Poulsgaard havde læst forslaget, før han udtalte sig om, hvad der stod i det, men det er vel nok for meget forlangt.

Jeg vil gerne sige tak til indenrigsministeren, fordi hun sagde, at der er en række muligheder i dag, som svarer præcist til det, vi har fremsat som beslutningsforslag.

Hvad er så årsagen til, at vi overhovedet kommer med et sådant forslag, hvor hr. Henning Rasmussen med god ret kan sige: ja men hr. Maisted har jo tidligere været imod jobskabesordninger? Det kræver selvfølgelig en forklaring, at vi mener, at i denne sammenhæng er der behov for at ofre offentlige midler.

Vi går ud fra den militære situation, som den ser ud i dag, hvor man i det danske samfund ofrer, er det 11 mia kr. eller 12 mia kr. på at forsvare landet. Hvis man tager det som en kendsgerning og man ser den teknologiske udvikling inden for industrien, hvor vi har set rundt omkring i verden, hvad en katastrofe betyder, når eksempelvis et avanceret kemisk anlæg går grassat, konstaterer man, at det er helt andre problemer, vi står over for i dag, end vi nogen sinde tidligere har stået over for, og så føler vi, at dette er

en offentlig opgave, som alle skal være med til at løse.

Jeg har lagt mærke til, at folk, der har forstand på disse dele, bl.a. sektionschef i CF og sognepræst Poul B. Nielsen, har opgjort, at civilforsvarets fremtid, dets effektivitet, bl.a. afhænger af, at man kanalisere ca. 20 mia kr. over til civilforsvaret, men man skal selvfølgelig også give det mening og indhold, og det gør man efter min opfattelse ved at prøve at udfylde rammerne, ved at gennemføre det forslag til folketingsbeslutning, der her er lagt frem.

Det er klart, at som ene medlem af folkettingen besidder jeg ikke muligheder for at komme med detaljerede tekniske beregninger over, hvordan dette effektivt kan sættes i værk, men jeg mener, at alle områder er beskrevet i dette beslutningsforslag. Vi har for et område, som skal styrkes, netop vist, at det, f.eks. VS og SF og socialdemokratiet så gerne ønsker i anden sammenhæng, vindkraft, solceller og hvad ved jeg, kunne man her få en fornuftig anvendelse for og således være med til at løse en fælles samfundsopgave.

Jeg forstår godt, at hr. Tommy Dinesen er utilfreds med beslutningsforslaget, for det tager fuldstændig vinden ud af sejlene på den argumentation, man fører, at dette kun har noget med totalforsvar at gøre. Det har ikke noget at gøre med de fredsdemonstrationer, SF hellere vil lave end at løse de praktiske problemer, der er i denne verden. Hvis man forestillede sig, at det danske samfund var villig til at ofre midlerne til at løse disse opgaver, så kunne man eksempelvis lige så godt forestille sig offentlige bygninger befinde sig under jorden som over jorden, bl.a. for at løse civilberedskabsproblemer.

Dette mener jeg er en logisk følge af, at man er forsvarsvenlig. Man ønsker at anvende disse 10–12 mia kr. på et forsvar. Vi er meget miljøbevidste i samfundet. Vi ofrer og har ofret indtil nu mellem 10 mia kr. og 15 mia kr. Hvorfor i alverden ikke prøve på at kanalisere dem til en fornuftig løsning af problemet med beskyttelse af den danske befolkning og samtidig sørge for, at unge mennesker pludselig får tilbudt noget, der er relevant, noget, der kan få dem til at stå op om morgenen, noget, der kan give dem lyst til at beskæftige sig med ting, fordi det samtidig har et fornuftigt formål?